

Competență materială. Actele juridice de natură administrativă adoptate în legătură cu alegerea organelor de conducere ale C.S.M. nu reprezintă pentru un magistrat evenimente legate de cariera și drepturile sale

Substantive competence. Administrative legal act enacted under the provisions of Articles 23 and 24 of the Act No. 317/2004, republished, concerning the Superior Council of the Magistracy as well as concerning the election process of the governing bodies of that autonomous administrative authority of the judiciary.

Acquiring the capacity as member of the Superior Council of the Magistracy respectively, acquiring the capacity as president or vice-president of that authority is not deemed for a magistrate as career related events and rights of judges and prosecutors

Prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 1 din 11 ianuarie 2010, constatând că au fost îndeplinite condițiile art. 24 alin. 2 din Legea nr. 317/2004, privind C.S.M., republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. 3 și ale art. 24 alin. 1 din actul normativ menționat, începând cu data de 12 ianuarie 2010, doamna F.B., judecător la Tribunalul Mehedinți, a fost aleasă în funcția de Președinte al C.S.M., pentru un mandat de un an.

Prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 2 din 11 ianuarie 2010, constatând că au fost îndeplinite condițiile art. 24 alin. 2 din Legea nr. 317/2004, privind C.S.M., republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. 3 și ale art. 24 alin. 1 din actul normativ menționat, începând cu data de 12 ianuarie 2010, doamna G.D.P.I., procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de

Casație și Justiție, a fost aleasă în funcția de vicepreședinte al C.S.M. pentru un mandat de un an.

Împotriva Hotărârilor nr. 1 și 2 din 11 ianuarie 2010 ale Plenului C.S.M. a declarat recurs, în temeiul prevederilor art. 29 alin. 7 din Legea nr. 317/2004, privind C.S.M., republicată, cu modificările și completările ulterioare, Asociația Magistraților din România. Referitor la natura juridică a celor două acte juridice recurate, în motivarea cererii de recurs, se susține că acestea sunt hotărâri care privesc drepturile și cariera judecătorului, respectiv procurorului în cauză (aleși în funcția de președinte și, respectiv, de vicepreședinte), la care se referă dispozițiile art. 29 alin. 5 din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, argumentează asociația recurentă, cei doi magistrați, numai în calitate de judecător și, respectiv, de procuror, pot deveni membri ai C.S.M., pentru ca ulterior să poată candida la

funcțiile în care au și fost aleși, care sunt, astfel indisolubil legate de noțiunea de carieră.

Referitor la calea de atac ce poate fi folosită împotriva celor două hotărâri recurate, în motivarea cererii de recurs, se susține, în esență, că, întrucât cele două acte juridice atacate sunt hotărâri ce privesc drepturile și cariera judecătorilor și procurorilor, acestea pot fi atacate cu recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Î.C.C.J., în temeiul art. 29 alin. 7 din Legea nr. 317/2004, republicată.

În motivarea excepției de necompetență materială a instanței sesizate, autoritatea intimată a susținut, în esență, că hotărârile atacate, de numire în funcție a președintelui și, respectiv, vicepreședintelui C.S.M., sunt acte juridice cu caracter administrativ, care au natura unor hotărâri de organizare și funcționare a acestei autorități, neavând legătură cu cariera și drepturile de judecător sau procuror ale persoanelor numite în funcțiile respective.

Astfel, având în vedere că actele juridice atacate sunt hotărâri privind numirea în funcțiile de conducere ale C.S.M. s-a susținut în continuare, că dispozițiile art. 29 alin. 7 din Legea nr. 317/2004 republicată, nu sunt aplicabile, nefiind vorba de hotărâri privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, la care se referă dispozițiile art. 29 alin. 5 din aceeași lege.

În concluzie, s-a cerut declinarea competenței de soluționare în favoarea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, competentă ca instanță de fond, să judece o cerere care vizează anularea unui act administrativ emis de o autoritate centrală. În sensul susți-

nerilor și cererii formulate, autoritatea intimată a invocat jurisprudența Secției de contencios administrativ și fiscal a Î.C.C.J. și a depus la dosar o copie a Deciziei nr. 879 din 4 martie 2008 pronunțată în Dosarul nr. 751/1/2008.

În întâmpinare a mai fost invocată și excepția inadmisibilității recursului declarat și au fost formulate, în subsidiar, și apărări de fond, a căror prezentare nu este necesară în raport cu faptul că litigiul a rămas în pronunțare exclusiv asupra excepției de necompetență materială a instanței sesizate.

În cererea de răspuns la întâmpinarea depusă de către autoritatea intimată, asociația recurentă a solicitat respingerea excepțiilor invocate susținând, în esență, că hotărârile recurate sunt hotărâri care privesc cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, la care se referă dispozițiile art. 29 alin. 5 din Legea nr. 317/2004 republicată, astfel că acestea pot fi atacate cu recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Î.C.C.J., potrivit art. 29 alin. 7 din aceeași lege. Astfel, argumentează asociația recurentă, alegerea în funcția de membru C.S.M. este condiționată de calitatea de judecător, respectiv de procuror, ceea ce face ca numai un judecător sau procuror să poată accede la funcțiile de președinte și vicepreședinte, ambele fiind indiscutabil legate de noțiunea de carieră.

Pe de altă parte, se mai argumentează că, dobândirea calității de membru al C.S.M. și, subsecvent, alegerea în funcția de președinte și, respectiv, vicepreședinte, reprezintă drepturi ale judecătorului sau procurorului în sensul dispozițiilor art. 73 din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru argumentele care vor fi prezentate în continuare, Î.C.C.J. reține că excepția necompetenței materiale invocată de către autoritatea intimată este întemeiată.

Este necontestat că, prin Hotărârea nr. 1/2010 și, respectiv, Hotărârea nr. 2/2010, ambele adoptate în aceeași zi de Plenul C.S.M., ca urmare a alegerilor ce au avut loc la aceeași dată, judecătorul F.B. a fost aleasă în funcția de președinte, iar procurorul G.D.P.I. a fost aleasă în funcția de vicepreședinte al C.S.M., pentru câte un mandat de un an, începând cu 12.01.2010, ambele hotărâri fiind recurate de către Asociația Magistraților din România, în temeiul art. 29 alin. 5 și 7 din Legea nr. 317/2004 privind C.S.M. republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Într-adevăr, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. 7 din această lege, hotărârile plenului privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, prevăzute la art. 29 alin. 5, pot fi atacate cu recurs de către orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Î.C.C.J.

Deci, pentru soluționarea excepției invocate cu privire la stabilirea instanței competente să soluționeze o cerere care vizează anularea celor două hotărâri, este necesară stabilirea naturii juridice a celor două acte administrative atacate și anume, mai exact, dacă acestea sunt sau nu hotărâri pe care Plenul C.S.M. le adoptă în legătură cu cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, singura ipoteză în care, potrivit art. 29 alin. 7 din lege, calea de atac este recursul, iar competența aparține Secției de contencios administrativ și fiscal a Î.C.C.J.

Din ansamblul dispozițiilor Titlurilor II intitulat „Cariera judecătorilor și

procurorilor” din Legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că noțiunea de carieră include acele evenimente profesionale care încep cu admiterea în magistratură și formarea profesională inițială, perioada stagiului, numirea în funcție a judecătorilor și procurorilor, formarea profesională continuă și evaluarea periodică a acestora, promovarea și, respectiv, numirea în funcții de conducere în sistemul instanțelor și, respectiv, în sistemul Ministerului Public, etc. și se sfârșesc cu încetarea funcției de judecător sau procuror.

Deci, altfel spus, în raport cu reglementarea actuală, noțiunea de carieră a judecătorilor și procurorilor include exclusiv acele evenimente profesionale care survin între momentul admiterii în magistratură și momentul încetării funcției de judecător sau procuror, legate de exercitarea funcției de judecător sau procuror, precum și de conduita profesională a acestora.

În același sens sunt reglementate, la Titlul III din Legea nr. 303/2004 republicată, drepturile judecătorilor și procurorilor, la art. 73 precizându-se în mod expres că, stabilirea acestor drepturi se face în raport cu locul și rolul justiției în statul de drept, de răspundere și complexitatea funcției de judecător și procuror, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru aceste funcții, urmărindu-se garantarea independenței și imparțialității acestora. Deci, cu alte cuvinte, drepturile judecătorilor și procurorilor, la care se referă dispozițiile din Titlul III al legii, precum și dispozițiile art. 29 alin. 5 din Legea nr. 317/2004 republicată, sunt acele drepturi legate direct de exercitarea funcției de judecător sau

procuror, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru aceste funcții, în scopul garantării independenței și imparțialității judecătorilor și procurorilor.

Astfel fiind, dobândirea calității de membru al C.S.M. și, respectiv, alegerea în funcția de președinte sau vicepreședinte al acestei autorități nu reprezintă pentru un magistrat, evenimente legate de cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, acestea neconstituind etape ale evoluției lor profesionale și neavând legătură cu exercitarea funcției de judecător sau procuror.

În concluzie, hotărârile în litigiu nu fac parte din categoria hotărârilor pe care Plenul C.S.M. le adoptă privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, la care se referă dispozițiile art. 29 alin. 5 din Legea nr. 317/2004 republicată, astfel că, în cauză, nu sunt aplicabile nici dispozițiile art. 39 alin. 7 din aceeași lege, singura situație în care hotărârile Plenului C.S.M. pot fi atacate cu recurs, iar competența de

soluționare aparține Secției de contencios administrativ și fiscal a Î.C.C.J.

Referitor la natura juridică a celor două hotărâri atacate prin cererea care face obiectul cauzei de față, Înalta Curte reține că acestea sunt acte juridice de natură administrativă, adoptate în baza dispozițiilor art. 23 și 24 din Legea nr. 317/2004 republicată, în legătură cu funcționarea C.S.M. și anume, alegerea organelor de conducere ale acestei autorități administrativ autonome a puterii judecătorești.

Astfel fiind, având în vedere dispozițiile art. 10 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, competența materială pentru judecarea cauzei de față aparține Curții de apel, urmând ca Înalta Curte să trimită dosarul la Curtea de Apel București – Secția contencios administrativ și fiscal, pentru competentă soluționare.

(Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, decizia nr. 1736/25.03.2010, *dosar nr. 618/1/2010*)